

Phẩm 2: TU HỌC (Phần 1)

Đức Phật nói kệ xong, Tỳ-xá-khư mẩu lòng rất vui mừng, lại hỏi Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đối với pháp môn Tịnh hạnh, Bồ-tát mới tu học phải tu học như thế nào để chứng đắc Bồ-đề?

Phật nói:

–Bồ-tát mới tu học có năm mươi điều tu học để chứng đắc Bồ-đề, năm mươi điều đó là gì?

Đó là: Nhập sâu vào pháp tánh, không xả bỏ, không giảm, không đọa, không thoái lui, tu học tâm xả, tu học đa văn, tu học oai nghi, tu học chiến thắng quân ma, tu học ánh sáng, tu học tướng tốt của Phật, tu học giới cấm, tu học Tam-muội, tu học Bát-nhã, tu học đại Bát-nhã, tu học hạnh thiện, tu học đại hạnh thiện, tu học sắc tướng, tu học không hai lời, tu học như ý túc, tu học thượng như ý túc, tu học đại như ý túc, tu học diệu như ý túc, tu học ý hành, tu học ý hành đã có, tu học đại ý hành, tu học chỗ thâm tóm của Phật, tu học tự tại, tu học tướng của tâm Phật, tu học tướng của tâm viên mãn, tu học thần thông, tu học đại thần thông, tu học chân thật, tu học làm vua thống lãnh bằng chánh pháp để an trụ được lâu dài, tu học đến chỗ cùng cực, tu học cõi Phật, tu học thọ mạng của Phật, tu học cây Bồ-đề, tu học hoa sen, tu học pháp Phật giảng, tu học đại pháp luân, tu học chuyển pháp luân, tu học Thiện tri thức, tu học không lừa bỏ chúng sinh, tu học tay viên mãn, tu học áo bằng cây Kiếp ba, tu học tòa Sư tử, tu học nằm nghiêng hông bên phải, tu học vị thức ăn của Phật, tu học trú xứ, tu học tướng thủy của Như Lai.

Này Tỳ-xá-khư! Đó là năm mươi pháp học mà Bồ-tát mới tu học cần phải tu học để thể nhập sâu vào “không bỏ, không giảm, không đọa, không thoái lui”, con nên biết điều ấy.

Thế Tôn nói kệ:

*Đầy đủ tất cả hành
Để cầu pháp vắng lặng
Ánh sáng chiếu cõi Phật
Vì thương xót chúng sinh.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Dẫn đường cho chúng sinh
Thoát khỏi nạn ba cõi
Tất cả pháp không cùng
Như Lai đã thấu đạt.*

Sau khi Thế Tôn nói kệ này, Tỳ-xá-khư mẩu lòng rất vui mừng, lại hỏi Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như Lai có bao nhiêu ánh sáng, Bồ-tát mới tu học phải tu hành như thế nào?

Phật nói:

–Này Tỳ-xá-khư! Như Lai có sáu loại ánh sáng. Sáu loại đó là:

1. Ánh sáng xanh.
2. Ánh sáng vàng.
3. Ánh sáng đỏ.
4. Ánh sáng trắng.
5. Ánh sáng hồng.
6. Ánh sáng màu sáng trong.

Này Tỳ-xá-khư! Đó là sáu loại ánh sáng của Như Lai. Bồ-tát mới tu học phải tu hành như thế nào để được ánh sáng này?

Này Tỳ-xá-khư! Vì Bồ-tát tu học theo ánh sáng màu xanh nên luôn dùng hoa xanh, hương xoa xanh, hương bột xanh, vải xanh, châu báu xanh để cúng dường. Nếu nhập thiền định thì thường quán màu xanh. Làm vậy xong, nguyện đời vị lai được có ánh sáng màu xanh.

Bồ-tát tu học ánh sáng màu vàng như thế nào? Nghĩa là thường lấy hoa vàng, hương xoa vàng, hương bột màu vàng, vải vàng, châu báu vàng để cúng dường. Nếu vào thiền định thì thường quán màu vàng. Sau khi làm vậy nguyện đời vị lai được có ánh sáng màu vàng.

Bồ-tát tu học ánh sáng đỏ như thế nào? Nghĩa là thường lấy hoa đỏ, hương xoa đỏ, hương bột màu đỏ, vải đỏ, châu báu đỏ để cúng dường. Nếu khi nhập thiền định thì luôn quán màu đỏ. Làm như vậy rồi nguyện đời vị lai được có ánh sáng màu đỏ.

Bồ-tát tu học ánh sáng màu trắng như thế nào? Nghĩa là thường lấy hoa trắng, hương xoa trắng, hương bột màu trắng, vải trắng, châu báu trắng để cúng dường. Nếu nhập thiền định thì thường quán màu trắng. Làm vậy rồi, nguyện đời vị lai được có ánh sáng màu trắng.

Bồ-tát tu học ánh sáng màu hồng như thế nào? Nghĩa là thường

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lấy hoa màu hồng, hương xoa hồng, hương bột hồng, vải hồng, châu báu hồng để cúng dường. Nếu nhập thiền định thì luôn quán màu hồng. Làm vậy rồi, nguyện đời vị lai được có ánh sáng màu hồng.

Bồ-tát tu học màu ánh sáng sáng trong như thế nào? Nghĩa là thường lấy hoa màu sáng trong, hương xoa sáng trong, hương bột sáng trong, vải sáng trong, châu báu sáng trong để cúng dường. Nếu nhập thiền định thì luôn quán ánh sáng sáng trong. Làm vậy rồi, nguyện đời vị lai được có ánh sáng rực rỡ sáng trong.

Này Tỳ-xá-khư! Đó gọi là Bồ-tát tu học sáu thứ ánh sáng của Như Lai.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ánh sáng Phật có sáu
Ánh sáng màu xanh, vàng
Màu đỏ, trắng và hồng
Tướng sáng chiếu rất sáng.
Nếu người có trí tuệ
Luôn siêng năng tu hành
Ai thích ánh sáng đẹp
Nên học hạnh rộng lớn.
Cúng dường hoa, hương, đèn
Dâng lên Đấng Vô thượng
Tu học sáu loại hạnh
Nguyện gì cũng thành tựu.*

Sau khi Phật nói kệ. Tỳ-xá-khư mẩu lòng rất vui mừng, lại hỏi Phật:

–Bạch Thế Tôn! Tướng của bậc Đại nhân có bao nhiêu loại và Bồ-tát mới tu học phải tu học như thế nào?

Phật nói:

–Tướng của bậc Đại nhân có ba mươi hai. Bồ-tát tu học thì có hai mươi hạnh hợp lại với tướng Đại nhân thành hai đạo và không có dư.

Hai đạo đó là:

1. Nếu người tại gia thì được làm Chuyển luân thánh vương cai trị bốn thiên hạ, chiến thắng các nước và đầy đủ bảy báu: Xe vàng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

báu, voi trắng báu, ngựa trắng báu, ma-ni báu, ngọc nữ báu, thần giữ kho báu, chủ binh báu.

Lại còn có ngàn người con dũng mãnh oai hùng có thể chiến thắng quân địch, tận cùng bờ biển lớn, đều dùng chánh pháp để hàng phục chứ không dùng binh trượng.

2. Còn như người xuất gia thì được thành Phật là bậc tối tôn, đệ nhất trong cõi trời và người, có đầy đủ ba mươi hai tướng của bậc Đại nhân.

Ba mươi hai tướng đó là gì? Đó là thân màu vàng ròng, ánh sáng tròn chiếu rộng một tầm màu vàng sáng rực, thân như Phạm thiên cao thẳng, sau cổ có ánh sáng như mặt trời, đỉnh có nhục kế, tóc xanh biếc, thân Phật tròn đầy như cây Ni-câu-luật, giữa chạng mày có lông như Đâu-la-miên, mí mắt trên dưới khép kín nhau, trông con mắt màu xanh biếc, lưỡi che cả mặt, tiếng như Phạm thiên có tám loại như tiếng Ca-lăng-tần-già, miệng có bốn mươi cái răng, răng trắng đều khít, má như sư tử, da dẻ mịn màng bụi nhơ không dính, mỗi lỗ chân lông có một sợi mềm mại màu xanh biếc, các lông đều xoay về bên phải, ngực như sư tử, ngực có chữ vạn, bảy chỗ đầy đặn, kẽ tay và kẽ chân có màng mỏng dính lại, ngón tay thon dài, hai tay nắm khít nhau, đứng tay dài quá đầu gối, tướng âm mã tàng, gót chân đầy đặn như bánh xe có một ngàn căm. Đó là ba mươi hai thân tướng của bậc Đại nhân.

Này Tỳ-xá-khư! Hai mươi điều để tu được tướng của bậc Đại nhân là gì? Về thuở xa xưa, khi Như Lai còn là người phàm, đối với pháp thiện ta thành tựu vững vàng không phải là dễ thọ trì. Thân làm điều thiện, miệng nói điều thiện, tâm nhớ nghĩ làm thiện, đem tất cả ban cho chúng sinh, giữ vững giới cấm, luôn an trú trong thanh tịnh, cúng dường cha mẹ, Sa-môn, Bà-la-môn, bậc kỳ cựu đức lớn và sáu thân quyến thuộc. Đối với pháp thiện ta đều thực hành đủ. Ta tu tập trọn vẹn và tích trữ nghiệp thiện rất nhiều, sinh tử vô lượng lần, cho đến còn một đời nữa thôi (Nhất sinh bổ xứ) thì tự tại như ý, hưởng sự sướng vui ở cõi trời như: Thọ mạng, sắc lực, ngôi vua, tiếng tăm, sắc, thanh, hương, vị, xúc. Sau khi thọ sự sướng vui ở cõi trời, sinh xuống nhân gian được tướng của bậc Đại nhân, khi chân vừa đạp xuống đất thì khít với mặt đất, đỡ chân lên còn lại dấu bánh xe, mu bàn chân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đầy đặn giống như mu rùa. Nhờ tướng này, nếu là tại gia thì được làm Chuyển luân thánh vương, nếu xuất gia thì được chứng Chánh đẳng Bồ-đề Vô thượng, không còn sinh tử, đạt được Niết-bàn thường lạc. Oan gia trong ngoài, Phạm, Ma, Sa-môn, Bà-la-môn không thể làm hại được. Đó gọi là Phật.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Các pháp đều nhu hòa
Luôn giữ trai giới cấm
Bố thí tâm bình đẳng
Quán kỹ pháp vô thường.
Tất cả nghiệp đã tạo
Tâm thọ trì kiên cố
Nhờ có hành nghiệp này
Thường sinh lên cõi trời.
Hưởng sướng vui ở đó
Sau sinh vào loài người
Hưởng phước báu thế gian
Dưới chân được bằng phẳng.
Đạp xuống đều khí đất
Đất in hình bánh xe
Tại gia hay xuất gia
Đều có tướng như vậy.
Dù Phạm thiên, Ma vương.
Sa-môn, Bà-la-môn
Tất cả các oan gia
Đều phải bị hàng phục.
Xuất gia hành học đạo
Đoạn hẳn nguồn sinh tử
Các hành đã đầy đủ
Chứng đắc bậc Vô thượng.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có tướng bánh xe ngàn căm? Thuở xa xưa khi Như Lai còn là người phàm luân gánh vác cho chúng sinh, dẹp trừ sự sợ hãi cho họ, bố thí niềm vui không khiếm sợ. Nếu được ai bố thí, ta đều đem cho chúng sinh chứa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nhóm nghiệp thiện cao lớn không thể tính kể. Sau khi qua đời, được sinh lên cõi trời, hưởng nhiều vui sướng. Lần lượt như vậy qua vô lượng, vô biên lần, sau đó sinh làm người, được tướng của bậc Đại nhân, dưới bàn chân có bánh xe ngàn căm. Tướng bánh xe tròn đầy giống như bánh xe vàng ròng. Được tướng này rồi nếu tại gia thì làm Chuyển luân thánh vương, cai trị bốn thiên hạ, có đầy đủ bảy báu, luôn có Sa-môn, Bà-la-môn, Cư sĩ, đại thần, trưởng giả và bốn binh vây quanh. Nếu xuất gia thì được thành Phật, có đại chúng vây quanh được Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... cung kính tôn trọng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ta từ vô lượng kiếp
Qua lại trong ba cõi
Giúp cho chúng sinh vui
Trừ lo sợ cho họ.
Khéo làm không dừng nghĩ
Nhờ nghiệp công đức này
Thường sinh lên cõi trời
Đến “Nhất sinh bổ xứ.”
Dưới chân hình ngàn căm
Sáng rực như xe vàng
Nhờ tạo ngàn hạnh nghiệp
Thành bậc Nhân Trung Tôn.
Có đại chúng vây quanh
Chiến thắng các ma oán
Nếu là dòng Sát-lợi
Thì làm vua Chuyển luân.
Nếu xuất gia học đạo
Thì thành Vô Thượng Tôn
Trời, người, A-tu-la
Ma-hầu-la, vân vân.
Loài bốn chân phi nhân
Đều cung kính cúng dường
Tiếng đồn khắp mười phương*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Làm ruộng phước cho người.

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có ba tướng Đại nhân? Về thuở xưa, khi Như Lai còn là người phàm, không giết hại chúng sinh, xả bỏ ý tưởng sát sinh, không đánh đập, không bao giờ cất chứa những khí cụ dùng để đánh đập, luôn sinh lòng hổ thẹn, tu tập Từ bi, nghiệp thiện tích chứa cao dày không thể nghĩ bàn, trải qua sinh tử vô lượng kiếp, cho đến Nhất sinh bổ xứ, được vào làm người thì được ba tướng Đại nhân:

1. Gót chân đầy đặn.
2. Ngón tay thon dài.
3. Thân tròn và thẳng như Phạm thiên.

Nhờ tướng này mà được thọ mạng lâu dài, hiện tượng sống lâu, giữ gìn mạng sống không sợ chết yếu. Nếu xuất gia thì được thành Phật, thọ mạng lâu dài. Tất cả thế gian, trời, người, Sa-môn, Bà-la-môn, không ai có thể phá hoại tuổi thọ của Như Lai được.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ai cũng sợ chết, sợ gây đao
Lấy mình ví dụ chớ đánh đập
Cho nên xa lìa, không nhớ nghĩ
Nhờ hạnh thiện này, sinh cõi trời.
Hưởng quả báo trời, vui vô lượng
Qua đời làm người, được ba tướng
Tay, chân thẳng dài, thân tròn đầy
Đi trên đất vững như rùa vàng.
Ngón tay thon dài như búp măng
Thân thể sáng rõ như Tu-di
Ba tướng này thành Thiên Nhân Tôn
Biểu hiện Như lai sống dài lâu.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có tướng bảy chỗ tròn đầy? Về thuở xưa, khi Như Lai còn là người phàm, luôn luôn làm thí chủ, đem những thức ăn, trái ngọt, hương thơm, nước uống, siêng năng bố thí, chứa nhóm nghiệp này cao xa không thể nghĩ bàn cho đến khi đạt Nhất sinh bổ xứ, được hưởng vui sướng ở cõi trời, sau sinh làm người được tướng bảy chỗ tròn đầy. Môi, cằm,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tay, chân đều đầy đặn. Nhờ tướng này nếu là tại gia thì làm Chuyển luân thánh vương, có đầy đủ món ăn thượng hạng trong thế gian. Còn nếu xuất gia thì được thành Phật, thọ nhận thức ăn uống cao tột bằng vị ngon nhất trong trời, người.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ăn uống người nếm món vô thượng
Thí chủ luôn tu hành như vậy
Vì hạnh thiện này không thể lường
Hưởng vui sướng như vườn hoan hỷ
Thọ nghiệp báo sinh xuống làm người
Được tướng Đại nhân, bảy chỗ đầy
Tay chân mềm mại không ai bằng
Nhờ tướng này được món thượng hạng
Tại gia, xuất gia đều như vậy
Như Lai đoạn hẳn lậu ba cõi
Cho nên được thành bậc Vô thượng.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để tay chân mềm mại có tướng màng lưới mỏng, dính lại với nhau? Vào thuở xa xưa khi Như Lai còn là người phàm, luôn dùng bốn Nhiếp pháp để giáo hóa chúng sinh, đó là: Bố thí, ái ngữ, lợi hành và đồng sự. Có ai cầu xin điều gì cũng không làm trái ý họ, tích chứa nghiệp này cao xa cho đến Nhất sinh bổ xứ, được hưởng vui sướng của cõi trời, sau sinh xuống làm người thì được hai tướng Đại nhân:

1. Tay chân mềm mại.
2. Tay chân có màng lưới mỏng dính lại nhau.

Nhờ tướng này nếu tại gia thì được làm Chuyển luân thánh vương, cai trị bốn thiên hạ. Còn nếu xuất gia thì thành Pháp vương, giáo hóa vô lượng chúng sinh như: Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân...

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Tu Bố thí, Ái ngữ
Lợi hành cùng Đồng sự
Luôn dùng bốn Nhiếp pháp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giáo hóa không bỏ ai.
Nhờ tu hành nghiệp này
Thường sinh trong trời, người
Rồi sinh xuống làm người
Được hai tướng Đại nhân.
Tay chân đều mềm mại
Và màng lưới dính nhau
Vi diệu mỏng nhỏ đẹp
Ngoài vàng trong sắc hồng.
Nhờ có hai tướng này
Tại gia làm Chuyển luân
Lấy pháp thiện giáo hóa
Ai nấy đều thuận theo.
Giữ gìn không vi phạm
Vui mừng khen Thánh vương
Ban ân không ai bằng
Lòng từ thấm bốn phương.
Nếu lìa bỏ năm dục
Xuất gia được thành Phật
Vì chúng sinh giảng pháp
Người nghe đều lãnh thọ.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có tướng cổ chân Như Lai thẳng tròn và lông trên thân xoay về phía phải?

Phật bảo:

–Này Tỳ-xá-khư! Về thuở xưa, khi Như Lai còn là người phàm, luôn dùng pháp thiện để giáo hóa chúng sinh, thường thực hành việc bố thí bằng pháp không bao giờ nói lời vô nghĩa. Nhờ nghiệp này mà được tăng trưởng lớn mạnh, cho đến đạt Nhất sinh bố xứ. Sau sinh làm người được hai tướng Đại nhân:

1. Chân cao thẳng không thấy mắc cá.
2. Lông xoay tròn phía phải.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì được làm Chuyển luân thánh vương, bậc tôn quý cao nhất trong loài người, vui vẻ vui sướng trong năm dục, có bảy báu, có một ngàn người con theo hầu bên cạnh. Nếu bỏ nhà vào núi học đạo thì được thành Phật, là bậc tôn quý cao

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tốt nhất trong hàng trời, người, không có ai sánh bằng, tất cả chúng sinh đều cung kính tôn trọng:

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Luôn dùng pháp thiện
Lợi ích chúng sinh
Luôn dùng lời hay
Giáo hóa chúng sinh.
Luôn dùng lực tốt
Giữ gìn chúng sinh
Hoan hỷ vui sướng
Luôn ban pháp thí.
Không còn ganh ghét
Nhờ có nghiệp này
Tích chứa vô lượng
Sinh làm loài người.
Được tướng Đại nhân
Một: Chân tròn thẳng
Không thấy mắt cá
Hai: Lông xoay tròn.
Đều quay bên phải
Nếu là tại gia
Làm Chuyển luân vương
Làm vua thiên hạ.
Nếu là xuất gia
Được chứng thành Phật
Bậc tôn quý nhất
Trong cõi trời, người.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để chúng sinh được tướng bấp chân như nai? Về vô lượng kiếp xa xưa, khi Như Lai còn là người phàm, thường dạy bảo người tất cả những ghi chép trong sách sách vở, oai nghi, nghề nghiệp, thuốc men, chú thuật, dạy giữ giới cấm dạy cho họ đầy đủ, ta luôn suy nghĩ: “Làm thế nào để mọi người hiểu rõ hoàn toàn về ý nghĩa mau thông đạt, không có tâm mệt mỏi nhàm chán.” Nhờ cất chứa nghiệp này rộng lớn cho

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đến Nhất sinh bổ xứ, được hưởng vui sướng ở cõi trời. Sau sinh làm người được tướng Đại nhân có bắp chân giống như nai. Nếu ở tại gia thì làm Chuyển luân thánh vương, cai trị bốn thiên hạ, tất cả vật cần dùng để cúng dường hễ nghĩ đến thì có ngay. Nếu xuất gia thì được thành Phật, hễ cần những vật cúng dường trong cõi trời hay cõi người thì cũng đều có ngay. Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Các sách đều chỉ dạy
Công xảo và chú thuật
Phương thuốc để trị bệnh
Luôn tự suy nghĩ rằng.
Sao để họ chóng thành
Học tập không mệt mỏi
Lần lượt dạy người khác
Do nhờ hành nghiệp này.
Chứa nhóm không thể lường
Đến Nhất sinh bổ xứ
Thành tướng tốt đại nhân
Có bắp chân như nai.
Thon đẹp và đầy đặn
Da mỏng lại mềm mại
Lông đứng xoay bên phải
Nhờ tướng Đại nhân này.
Ký thành Nhân trung tôn
Tại gia làm Luân vương
Sở cầu mau thành tựu
Nếu xuất gia thành Phật.
Tất cả vật cúng dường
Nghĩ là có đầy đủ.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có tướng da bóng láng trơn không bị dính bụi trần? Vào thuở xưa, khi Phật còn là người phàm, nếu có Sa-môn, Ba-la-mật, Sát-lợi, Cư sĩ đến chỗ ta hỏi: “Bạch Thế Tôn! Những gì là hạnh tốt và những gì là không tốt? Những gì là nên gần gũi và những gì là nên tránh xa? Hành nghiệp gì được hưởng an lạc và hành nghiệp gì phải thọ khổ nào?” Thuở ấy,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ta phân biệt cho họ:

Pháp này nên làm, pháp này không nên làm.

Pháp này nên hành, pháp này không nên hành.

Pháp này được vui sướng, pháp này không vui sướng.

Nhờ tích chứa vô lượng hành nghiệp này cho đến Nhất sinh bổ xứ mà được thọ hưởng vui sướng ở cõi trời. Sau sinh làm người được tướng Đại nhân có làn da bóng mịn, không bị dính bụi nước. Ví như hoa sen tuy ở trong nước mà không bị nước làm ô nhiễm. Thân tướng của Như Lai cũng như vậy. Nhờ tướng này, ở tại gia thì làm Chuyển luân thánh vương, thông minh trí tuệ. Nếu ở thế gian thì làm Sa-môn, Ba-la-mật, Sát-lợi, Cư sĩ thì không ai sánh bằng. Nếu xuất gia học đạo thì sẽ thành Phật, có trí tuệ rộng lớn, trí tuệ lanh lợi tối thượng hơn hết, trí tuệ của chư Thiên, Trời, Người, Phạm, Ma, Sa-môn, Bà-la-môn cũng không thể sánh bằng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Phật ở vô lượng đời
Làm người phạm tu hành
Nếu có ai đến hỏi
Khuyến khích dạy mau thành.
Thường sống đời xuất gia
Khéo phân biệt nghĩa lý
Do nhờ hành nghiệp này
Được sinh lên cõi trời.
Có trí tuệ rất lớn
Một khi sinh làm người
Được da bóng mịn màng
Nhờ có tướng tốt này.
Thành tựu đại trí tuệ
Nếu làm dòng Sát-lợi
Tại gia làm Chuyển luân
Nếu không ở tại gia.
Xuất gia được thành Phật
Đại Nhất thiết chủng trí
Trên trời và cõi người
Không ai sánh bằng được.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

www.daitangkinh.org